

Η εορτή των Χριστουγέννων

/ Γνώμες

- Τσουκάρας Ευάγγελος
Θεολόγος- Φιλόλογος (Msc Βυζαντινής Ιστορίας)

Σύμφωνα με τις πληροφορίες των Ευαγγελιστών, ο Ιωσήφ και η Μαρία, πειθαρχώντας σε αυτοκρατορική διαταγή για απογραφή, ξεκίνησαν για τη Βηθλεέμ, την πόλη που η αρχαία παράδοση και προφητεία την ήθελαν ως τόπο γέννησης του Μεσσία. Η Βηθλεέμ ήταν μια μικρή κωμόπολη τότε με χίλιους περίπου κατοίκους, χωρίς ιδιαίτερη σπουδαιότητα και σημασία την εποχή του Ιησού, αλλά με ένα λαμπρό

παρελθόν στην ιστορία του Ισραήλ, που θύμιζαν τα μεγάλα ονόματα του Βοόζ, της Ρούθ και πάνω από όλα του Δαβίδ, και με ένα προσδοκώμενο θαυμαστό μέλλον, γιατί συσχετιζόταν με την έλευση του Μεσσία. Πράγματι, η Βηθλεέμ αναφέρεται στα ιερά κείμενα ως μελλοντικός τόπος γέννησης του Μεσσία, όχι μόνο στην Παλαιά Διαθήκη αλλά και την Καινή Διαθήκη, με τη χαρακτηριστική διατύπωση ότι ο Χριστός έρχεται στην Ιουδαία και «εκ σπέρματος Δαβίδ και από κώμης όπου ην Δαβίδ».

«Ἡ γέννησίς σου Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἀνέτειλε τῷ κόσμῳ, τὸ φῶς τὸ τῆς γνώσεως·

ἐν αὐτῇ γὰρ οἱ τοῖς ἄστροις λατρεύοντες, ὑπὸ ἀστέρος ἐδιδάσκοντο·

σὲ προσκυνεῖν, τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, καὶ σὲ γινώσκειν ἐξ ὕψους ἀνατολὴν, Κύριε δόξα σοι».

Το απολυτίκιο των Χριστουγέννων αρχίζει με την παραδοχή πως με τη γέννηση του Χριστού δίνεται στον κόσμο όχι μόνο η εικόνα ενός τέλει ανθρώπου, αλλά και το φῶς το της γνώσεως, η πλέον υπερβατική και καθολική αποκάλυψη του νοήματος. Το φῶς της γνώσεως που εισήλθε στον κόσμο και άρχισε να φωτίζει πριν από δύο χιλιάδες χρόνια, δεν μας έχει αφήσει, ούτε έχει σβήσει.

Ο Θεός με την ενανθρώπησή του υπέδειξε στον κόσμο την οδό της ταπεινώσεως, που δεν ευτελίζει, αλλά ανυψώνει τον άνθρωπο. Για αυτό και τα Χριστούγεννα, η γιορτή της ενανθρωπήσεως του Θεού, είναι ταυτόχρονα και η γιορτή της θεώσεως του ανθρώπου. Η ενσάρκωση του Θεού δεν είναι κάτι που έγινε πριν από δύο χιλιάδες χρόνια και χάθηκε ή έμεινε εκεί. Τα έργα του Θεού δεν

μοιάζουν με τα ανθρώπινα έργα που γίνονται και απογίνονται. Ο Χριστός είναι χθες και σήμερα ο αυτός και εις τους αιώνες. Και τα έργα του Χριστού, που έγιναν στο παρελθόν, προσφέρονται στο εκάστοτε παρόν και ισχύουν για την αιωνιότητα. Έτσι ψάλλει η Εκκλησία τα Χριστούγεννα «Σήμερα ο Χριστός...γεννάται εκ Παρθένου.

Σήμερα ο άναρχος άρχεται και ο Λόγος σαρκούται».

«Ἡ Παρθένος σήμερα, τὸν ὑπερούσιον τίκτει, καὶ ἡ γῆ τὸ Σπήλαιον, τῷ ἀπροσίτῳ προσάγει. Ἄγγελοι μετὰ Ποιμένων δοξολογοῦσι. Μάγοι δὲ μετὰ ἀστέρος ὁδοιποροῦσι. Δι' ἡμᾶς γὰρ ἐγεννήθη, Παιδίον νέον, ὁ πρὸ αἰώνων Θεός».

Αυτή η εικόνα του Θεού ως παιδιού συνεχίζει να λάμπει μέσα από τις εικόνες και τα αναρίθμητα έργα τέχνης, φανερώνοντας πως ότι είναι ουσιαστικότερο και πλέον χαρμόσυνο στον Χριστιανισμό βρίσκεται ακριβώς εδώ, σε αυτήν την αιώνια παιδικότητα του Θεού. Μόνο όταν εισχωρήσουμε στο παιδί που ζει κρυμμένο μέσα μας, μπορούμε να κάνουμε δικό μας το χαρμόσυνο μυστήριο του Θεού που έρχεται προς εμάς «ως παιδίον» .

Με τη γιορτή των Χριστουγέννων η Εκκλησία μας αποκαλύπτει ένα μυστήριο χαράς, το μυστήριο μιας ελεύθερα προσφερόμενης αγάπης που δεν επιβάλλεται σε κανένα. Μιας αγάπης ικανής να δει, να αναγνωρίσει και να αγαπήσει το Θεό στο πρόσωπο του θείου Παιδιού και να γίνει έτσι δώρο μιας νέας ζωής. 4

Οι άγιες ημέρες των Χριστουγέννων αποτέλεσαν πηγή έμπνευσης και πνευματικής ανάτασης για πολλούς λογοτέχνες. Αξίζει να αναφέρουμε τον Αλέξανδρο Παπαδιαμάντη, την Πηνελόπη Δέλτα με το διήγημά της «Μεσολογγίτικα Χριστούγεννα», τον Αλέξανδρο Μωραιτίδη με το διήγημά του «Χριστούγεννα στον

ύπνο μου» και τον Ανδρέα Καρκαβίτσα με το διήγημα «Θείον όραμα».

Καθώς πλησιάζουν οι ημέρες των Χριστουγέννων, ας εντρυφήσουμε στα ιερά αναγνώσματα και στους υπέροχους ύμνους της εορτής. Ταυτόχρονα σας παρακαλέσουμε τους Αγίους μας, που ζούσαν την πίστη μας, να πρεσβεύσουν ώστε και η δική μας ψυχή να βιώνει όλο και βαθύτερα την ειρήνη και να χαίρεται όλο και περισσότερο το φως της ζωής, που ανέτειλε από το σπήλαιο της Βηθλεέμ μια παγερή
νύχτα στην έρημη γη μας.

Πηγές: Πατρώνος Γ. Η Ιστορική πορεία του Ιησού, σ.123, Σμέμαν Α, Εορτολόγιο, σ.60, Μαντζαρίδης Γ, Οδοιπορικό Θεολογικής Ανθρωπολογίας,σ.53, Σμέμαν Α.,Εορτολόγιο, σ.64